EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

17.4.2012 B7-0201/2012

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om situationen i Mali
(2012/2603(RSP))

François Alfonsi, Judith Sargentini, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda, Malika Benarab-Attou
for Verts/ALE-Gruppen

B7-0201/2012

Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Mali
(2012/2603(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til erklæringerne fra Catherine Ashton, den højtstående repræsentant for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik, om militærkuppet i Mali,

– der henviser til erklæringen fra Kommissionens Generaldirektoratet for Humanitær Bistand om forebyggelse af en humanitær krise i Mali,

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds udtalelser om militærkuppet,

– der henviser til Algieraftalen af 2006 om udvikling og fred i det nordlige Mali,

– der henviser til rammeaftalen, der blev indgået den 6. april 2012 mellem juntaen og Ecowas,

– der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at tuaregernes Nationalbevægelse til Befrielse af Azawad har erklæret at have kontrol over tre regioner i det nordlige Mali – Gao, Kidal og Timbuktu – med det formål at etablere en ny stat;

B. der henviser til, at en islamisk gruppe kaldet Ansar Dine, som har tætte forbindelser med gruppen Al-Qaeda i Islamisk Maghreb (AQIM), erklærer at have kontrol over Timbuktu og agter at indføre sharialov i Mali;

C. der henviser til, at der tidligere er blevet undertegnet indtil flere fredsaftaler mellem den maliske regering og tuareg-frihedsbevægelsen, med fokus på økonomisk udvikling af den nordlige del, decentralisering og integration af tuaregerne i civilsamfundet og de militære strukturer; der henviser til, at trods en række fredsinitiativer, er der vedblivende spændinger mellem centralregeringen og tuaregernes Nationalbevægelse til Befrielse af Azawad;

D. der henviser til, at en gruppe soldater erklærede et statskup den 22. marts 2012 og fjernede den demokratisk valgte præsident Amadou Toumani Touré fra magten;

E. der henviser til, at der ved Ecowas' mægling blev aftalt en tilbagevenden til forfatningsordenen, og at formanden for nationalforsamlingen i overensstemmelse med landets forfatning blev taget i ed som fungerende præsident;

F. der henviser til, at den humanitære situation i det oprørskontrollerede område er blevet forværret som følge af plyndringer, bortførelser og kaos, der har tvunget befolkningen til at flygte fra regionen;

G. der henviser til, at Burkina Faso, Mali, Mauretanien, Niger, Senegal, Chad, det nordlige

Cameroun og Nigeria er alvorligt påvirket af en kombination af tørke, fattigdom, høje kornpriser, miljøødelæggelser og kronisk underudvikling, og ifølge FN har mere end 10 millioner mennesker vanskeligt ved at skaffe tilstrækkelig føde;

H. der henviser til, at en række bortførelser, som en terrorgruppe tilknyttet AQIM hævder at stå bag, stadig ikke er blevet løst, og at en schweizisk, kristen missionær den 15. april blev bortført af en gruppe i Timbuktu, der allerede holder 13 vesterlændinge som gidsler;

I. der henviser til, at den store udbredelse af våben, der stammer fra Libyen, handel med stoffer, høj arbejdsløshed og fattigdom alle bidrager til at destabilisere hele regionen;

J. der henviser til, at situationen i Libyen har medført en ukontrolleret strøm af våben fra Libyen til nabolandene, og at veludrustede lejesoldater er vendt tilbage til Mali, hvilket har negative konsekvenser for sikkerheden og stabiliteten i alle landene i Sahel og det vestlige Afrika;

K. der henviser til, at fremvæksten af politisk islam i Vestafrika, såsom Boko Haram bør imødegås ved at tage hånd om de strukturelle årsager til fattigdom i Mali og Vestafrika, dvs. økonomisk og social udvikling såvel som fordelingen af velstand;

L. der henviser til, at årsagerne til disse konflikter overordnet set er manglende respekt for menneskerettighederne, manglende retsorden, etniske og religiøse spændinger, organiseret kriminalitet, krænkelser, ulighed og manglende økonomisk udvikling;

M. der henviser til, at menneskerettighederne er udelelige og at respekt for de borgerlige og de socioøkonomiske rettigheder er essentielle for en bæredygtig udvikling og fred;

1. glæder sig over Ecowas' beslutsomme indgriben, der har ført til genoprettelse af forfatningsordenen i Mali;

2. opfordrer de maliske myndigheder og tuareg-frihedsbevægelsen til at nå frem til en fredelig og varig løsning gennem konstruktiv dialog;

3. er af den mening, at en fredelig løsning på konflikten i Mali forudsætter, at der tages hånd om konfliktens grundlæggende årsager, hvilket indbefatter rimelig adgang til ressourcer, sikring af bæredygtig og retfærdig udvikling af regionerne og omfordeling af velstanden, samtidig med at de grundlæggende menneskerettigheder, herunder mindretallenes rettigheder, respekteres;

4. opfordrer til, at der skabes en humanitær korridor med det formål at hjælpe de titusinder af mennesker, der er blevet fordrevet af kampene i Mali, hvoraf mange har søgt tilflugt i nabolande som Niger, Mauretanien og Burkina Faso, og opfordrer til en omfattende og hurtig indgriben over for hele den humanitære situation i Sahel;

5. opfordrer de vestafrikanske regeringer til at bekæmpe udbredelsen af våben og handel med stoffer ved at gøre en afbalanceret og bæredygtig udvikling til kernen i deres udviklingspolitik og sørge for grundlæggende offentlige tjenesteydelser til befolkningen i almindelighed og beskæftigelse til unge i særdeleshed;

6. opfordrer myndighederne i Mali, regeringerne i Vestafrika og tuaregernes Nationalbevægelse til Befrielse af Azawad til at gøre deres yderste for hurtigst muligt at udvirke en løsladelse af alle gidsler;

7. er overbevist om, at en varig løsning for regionen bør sigte mod at styrke statsinstitutionerne, borgernes aktive deltagelse i beslutningsprocessen og etablering af et grundlag for en bæredygtig og retfærdig økonomisk udvikling;

8. opfordrer Kommissionen og Rådet til at tage initiativ til sammen med Ecowas at fremme fredsdialogen i regionen;

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen, FN's Sikkerhedsråd, Den Afrikanske Union og Ecowas.